

Baròmetre industrial Cecot

28 de maig de 2026

cecot

© 2026 Patronal Cecot

Baròmetre Industrial Cecot

28 de maig de 2026

Direcció metodològica i anàlisi: Oriol Montanyà Vilalta, doctor en Economia i Empresa.

cecot

Sant Pau, 6 08221 Terrassa (Barcelona)

Telèfon: 93 736 11 00

info@cecot.org

www.cecot.org

El Baròmetre Industrial de la Cecot està elaborat amb fonts d'accés públic. Es permet la reproducció total o parcial d'aquesta publicació, sempre que se'n faci un ús no comercial i se citi explícitament la font: "Baròmetre Industrial Cecot | Direcció: Oriol Montanyà", incloent així la participació d'Oriol Montanyà com a director metodològic i d'anàlisi. Per a usos diferents dels anteriorment indicats, cal l'autorització expressa de la Cecot.

Resum executiu

1. Tendències globals i entorn econòmic

1.1. Creixement PIB

- Font: Eurostat

1.2. PMI manufacturer

- Font: S&P Global

1.3. Comerç mundial

- Font: CPB Netherlands Bureau

1.4. Inflació i costos energètics

- Font: Eurostat

1.5. Tipus d'interès

- Font: Banc Central Europeu

1.6. Índex d'incertesa econòmica global

- Font: World Uncertainty Index

2. Radiografia de la indústria catalana

2.1. Estructura i activitat industrial

2.1.1. PIB industrial de Catalunya

- Font: Idescat

2.1.2. Nombre i grandària d'empreses industrials

- Font: Idescat

2.1.3. Índex de Producció Industrial (IPI)

- Font: Idescat

2.1.4. Índex de volum de negoci a la indústria (IVNI)

- Font: Idescat

2.2. Ocupació i talent industrial

2.2.1. Ocupació industrial

- Font: Idescat

2.2.2. Afiliació a la Seguretat Social

- Font: Idescat

2.2.3. Productivitat

- Font: Idescat

2.2.4. Rotació i Absentisme

- Font: Observatori del Treball i Model Productiu

2.2.5. Alumnes de FP Industrial i graduats STEM

- Font: Departament d'Educació / Idescat

Índex

2.3. Competitivitat industrial

2.3.1. Cost energètic: electricitat i gas

- Font: Trading Economics

2.3.2. Cost matèries primeres: petroli, alumini i acer

- Font: Trading Economics

2.3.3. Costos laborals

- Font: Idescat

2.3.4. Índex de Preus Industrials (IPRI)

- Font: Idescat

2.3.5. Índex de Preus de Consum (IPC)

- Font: Idescat

2.4. Comerç exterior industrial

2.4.1. Exportacions industrials

- Font: DataComex

2.4.2. Exportacions per sectors

- Font: DataComex

2.4.3. Exportacions per destinació

- Font: DataComex

2.4.4. Importacions industrials

- Font: DataComex

2.4.5. Importacions per sectors

- Font: DataComex

2.4.6. Importacions per origen

- Font: DataComex

2.4.7. Saldo comercial

- Font: elaboració pròpia

3. Clima industrial i expectatives

3.1. Índex de Clima Industrial a Europa (ICI)

- Font: Comissió Europea

3.2. Valoració de la situació a Catalunya

- Font: Enquesta pròpia Cecot

4. Consideracions Cecot

4.1. Conclusions principals

4.2. Propostes i línies de millora

Resum executiu

La indústria catalana continua demostrant una notable capacitat de resiliència i adaptació en un context internacional especialment exigent. Tot i la persistència de tensions geopolítiques, la volatilitat energètica, l'encariment de determinades matèries primeres i uns tipus d'interès encara restrictius, els principals indicadors industrials mostren una evolució globalment positiva o estable.

Catalunya manté un dels teixits industrials més rellevants del sud d'Europa. La indústria representa prop del 19% del PIB català i continua sent un sector estratègic per la seva contribució a l'ocupació qualificada, les exportacions, la innovació i la generació de valor afegit. Tot i que el nombre d'empreses industrials s'ha reduït significativament durant les darreres dues dècades (passant de prop de 54.000 empreses el 2005 a poc més de 32.000 el 2025), la majoria dels indicadors analitzats apunten més a un procés de transformació i consolidació industrial que no pas a un escenari de declivi. De fet, un altra dada significativa és que, en els darrers dos anys, ha augmentat el nombre d'empreses mitjanes i grans, concentrant la pèrdua de teixit industrial en les organitzacions petites.

L'activitat industrial manté nivells superiors als previs a la pandèmia tant en producció com en facturació, mentre que les exportacions catalanes continuen situant-se en màxims històrics, superant els 100.000 milions d'euros anuals. Paral·lelament, la indústria manté un paper clau en l'ocupació catalana, amb prop de 660.000 persones ocupades i nivells de productivitat superiors a la mitjana del conjunt de l'economia.

El clima empresarial que recull aquest primer Baròmetre Industrial de Catalunya també reflecteix un escenari de moderada confiança. Prop del 82% de les empreses participants preveuen mantenir o augmentar la seva activitat durant els pròxims sis mesos: un 57% consideren que l'activitat es mantindrà estable, un 22,5% anticipen un increment i un 2% esperen un augment significatiu. En canvi, només un 18,5% preveuen una disminució de l'activitat i cap empresa anticipa una caiguda significativa. Aquestes dades reforcen la idea d'una indústria que, malgrat operar en un entorn d'incertesa, manté unes expectatives relativament sòlides i una elevada capacitat d'adaptació.

Tanmateix, el baròmetre també identifica reptes estructurals importants. Entre les principals preocupacions del sector destaquen l'increment dels costos energètics i laborals, la volatilitat de les matèries primeres i, especialment, la dificultat creixent per trobar talent qualificat. En aquest sentit, la disponibilitat de perfils tècnics i industrials emergeix com un dels principals factors limitadors del creixement futur.

Resum executiu

Les empreses industrials també identifiquen diverses oportunitats de futur vinculades a la transformació i l'adaptació del sector. Entre les principals destaquen l'accés a nous mercats (20%), la digitalització i automatització dels processos (19%) i la innovació de producte o procés (16%), evidenciant una clara aposta per la tecnologia i la millora de la competitivitat. Igualment, sobresurt el pes de les aliances i col·laboracions empresarials (15%), fet que reflecteix una creixent consciència sobre la necessitat de cooperar per guanyar dimensió, capacitat d'adaptació i presència internacional en un entorn econòmic cada vegada més exigent.

El baròmetre també incorpora diverses consideracions i línies de millora orientades a reforçar la competitivitat industrial de Catalunya. Entre les principals prioritats identificades destaquen la necessitat de generar entorns més favorables per a la inversió productiva, reduir la complexitat administrativa, reforçar les infraestructures energètiques i logístiques, potenciar el talent industrial i accelerar la transformació tecnològica de les empreses. En conjunt, el document posa de manifest la necessitat d'avançar cap a una estratègia industrial de llarg termini basada en la productivitat, la innovació i la generació de valor afegit. Perquè el gran repte de futur de la indústria catalana ja no és només resistir, sinó crear les condicions que li permetin créixer de manera sostenible.

1. Tendències globals i entorn econòmic

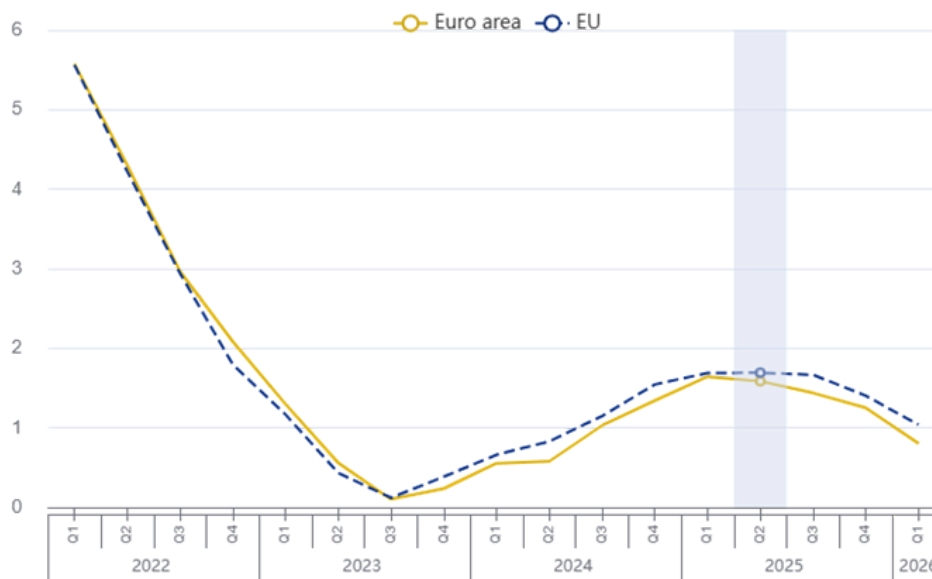
1.1. Creixement del PIB (UE i principals economies)

L'activitat econòmica europea continua mostrant un creixement moderat i desigual entre països. Durant el primer trimestre de 2026, el PIB de la zona euro va créixer un 0,8% interanual, mentre que el conjunt de la Unió Europea ho va fer un 1,0%. Les principals economies industrials europees continuen condicionades per la feblesa de la demanda i la moderació de l'activitat manufacturera, especialment en el cas d'Alemanya.

Després de la forta desacceleració registrada entre 2022 i 2023, els indicadors macroeconòmics apunten a una recuperació gradual, encara que amb ritmes inferiors als previs a la crisi inflacionària. La moderació dels preus i una certa recuperació del consum privat contribueixen a sostenir l'activitat, tot i que la inversió empresarial continua avançant amb prudència.

GDP growth rates over the same quarter of the previous year

% change, based on seasonally adjusted data

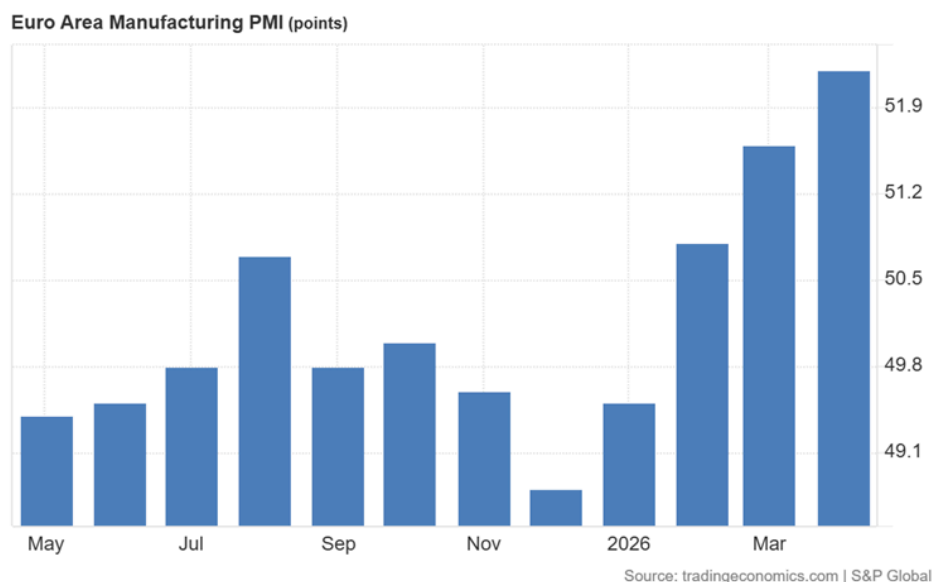
eurostat

1.2.PMI manufacturer (zona euro i principals països)

L'índex PMI manufacturer de la zona euro es va situar en 52,2 punts l'abril de 2026, el nivell més alt dels darrers gairebé quatre anys, confirmant una expansió moderada de l'activitat industrial europea.

La millora s'explica principalment per l'augment de noves comandes i de la producció industrial, en un context d'avançament de compres i reconstrucció d'estocs per part de moltes empreses. Tots els principals països de la zona euro es mantenen per sobre del llindar dels 50 punts, que separa creixement de contracció.

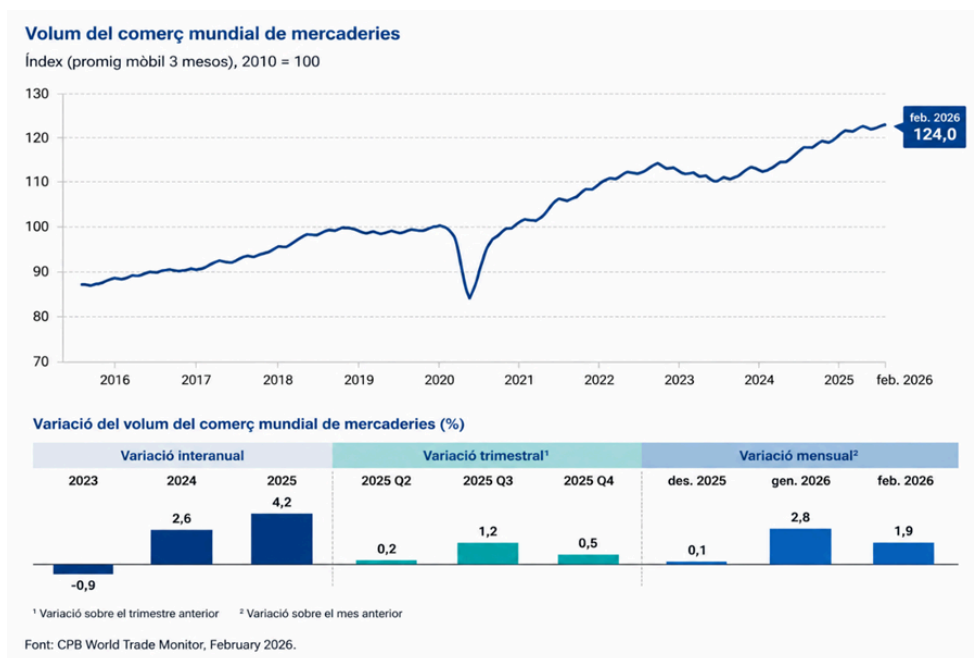
Malgrat aquesta evolució positiva, els indicadors de confiança continuen mostrant cautela sobre la sostenibilitat del creixement industrial durant els pròxims mesos.

1.3. Comerç mundial

El comerç mundial manté una evolució positiva i consolida la recuperació iniciada durant la segona meitat de 2025. Segons el CPB World Trade Monitor, el volum del comerç mundial de mercaderies va créixer un 1,9% mensual el febrer de 2026.

Els intercanvis comercials continuen impulsats principalment per les economies asiàtiques i pels Estats Units, mentre que Europa manté una evolució més moderada. La progressiva reorganització de les cadenes globals de subministrament i la fragmentació comercial internacional continuen redefinint els fluxos comercials globals.

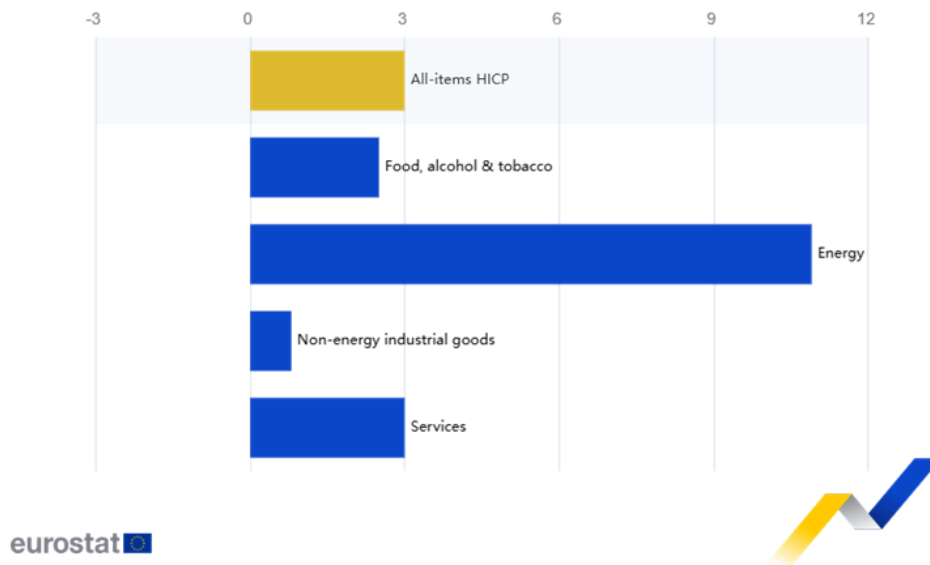

1.4. Inflació i costos energètics

La inflació de la zona euro es va situar en el 3,0% l'abril de 2026, per sobre del 2,6% registrat el mes anterior. L'energia continua sent el principal factor de pressió sobre els preus, amb una taxa interanual del 10,9%.

Tot i la moderació respecte als màxims assolits durant la crisi energètica, els costos del petroli i del gas es mantenen en nivells elevats en termes històrics, amb impacte directe sobre els costos industrials i la competitivitat empresarial.

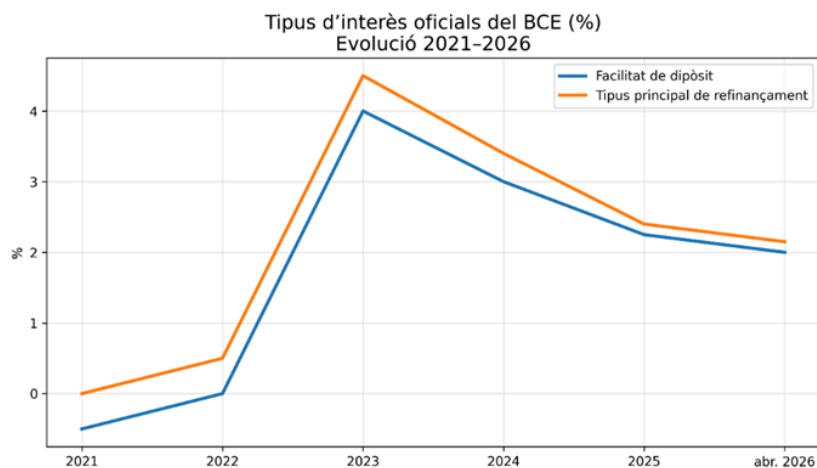
Euro area annual inflation - April 2026, %

1.5. Tipus d'interès

La política monetària europea continua orientada al control de la inflació mitjançant uns tipus d'interès encara restrictius. A l'abril de 2026, el Banc Central Europeu mantenia la facilitat de dipòsit en el 2,0% i el tipus principal de refinançament en el 2,15%.

Tot i la progressiva moderació de la inflació, el BCE manté una política prudent, fet que continua condicionant l'accés al crèdit, el dinamisme de la demanda i la capacitat d'inversió empresarial.

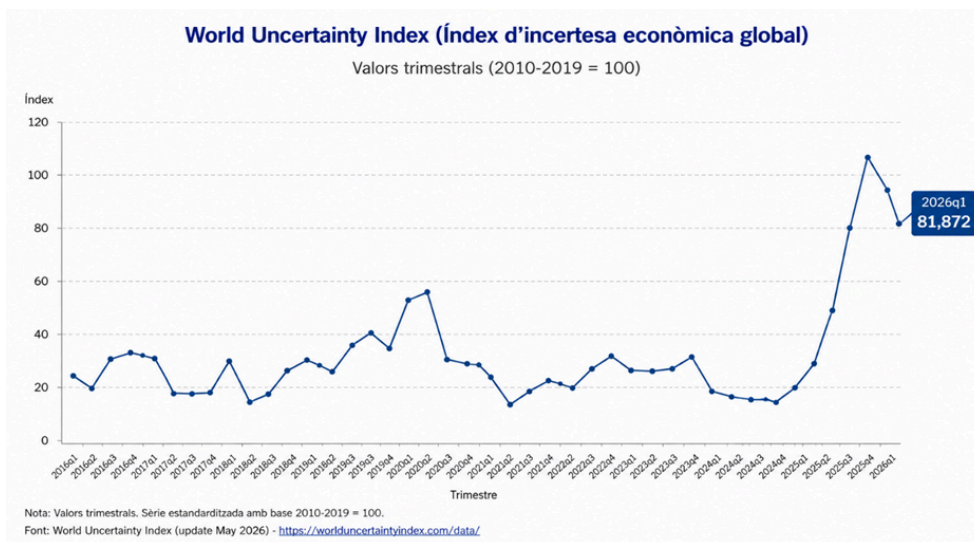

Font: BCE.

1.6. Índex d'incertesa econòmica global

L'entorn internacional continua caracteritzat per nivells elevats d'incertesa econòmica. El World Uncertainty Index (WUI) és un indicador elaborat a partir de l'anàlisi automatitzada de referències a la incertesa en informes econòmics i perspectives de país publicades per organismes internacionals.

Durant els darrers anys, l'indicador s'ha mantingut clarament per sobre dels nivells previs a la pandèmia, reflectint l'impacte de les tensions comercials, els conflictes internacionals i la fragmentació geoeconòmica sobre l'activitat empresarial global. Aquest context ajuda a explicar la prudència inversora, la moderació del creixement i la volatilitat observada en diversos indicadors econòmics internacionals.

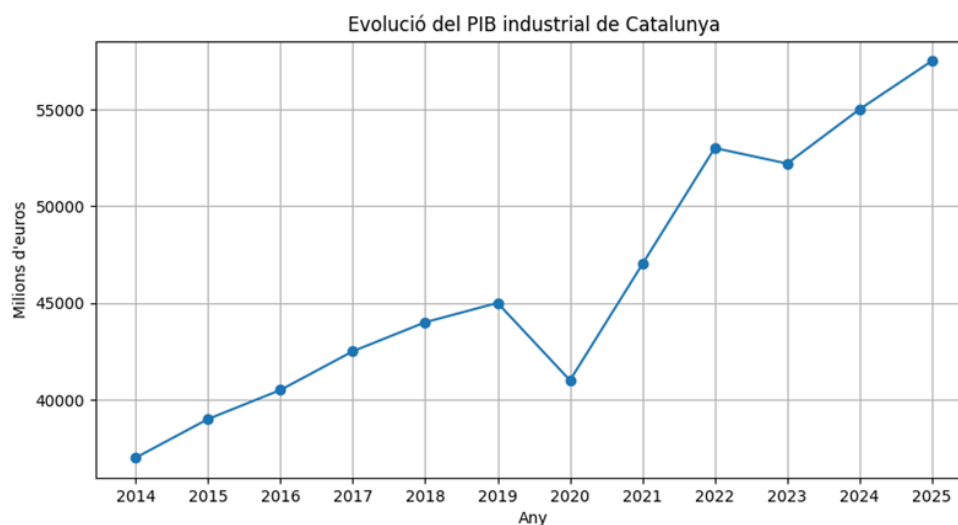
2. Radiografia de la indústria catalana

2.1. Estructura i activitat industrial

2.1.1. PIB Industrial de Catalunya

La indústria continua sent un dels principals motors de l'economia catalana. Segons les darreres dades disponibles, el sector industrial genera prop del 19% del producte interior brut (PIB) de Catalunya, amb un volum superior als 57.000 milions d'euros. Aquest pes situa Catalunya com una de les principals regions industrials del sud d'Europa i reflecteix la importància del teixit manufacturer dins l'estructura productiva catalana.

Malgrat la progressiva terciarització de l'economia, la indústria manté una elevada capacitat d'arrossegament sobre la resta de sectors, especialment pels seus efectes sobre l'ocupació qualificada, les exportacions, la innovació i les cadenes de subministrament. La seva evolució continua sent, per tant, un dels principals indicadors de competitivitat i dinamisme econòmic del país.

Font: IDESCAT

2.1.2. Nombre i grandària d'empreses industrials

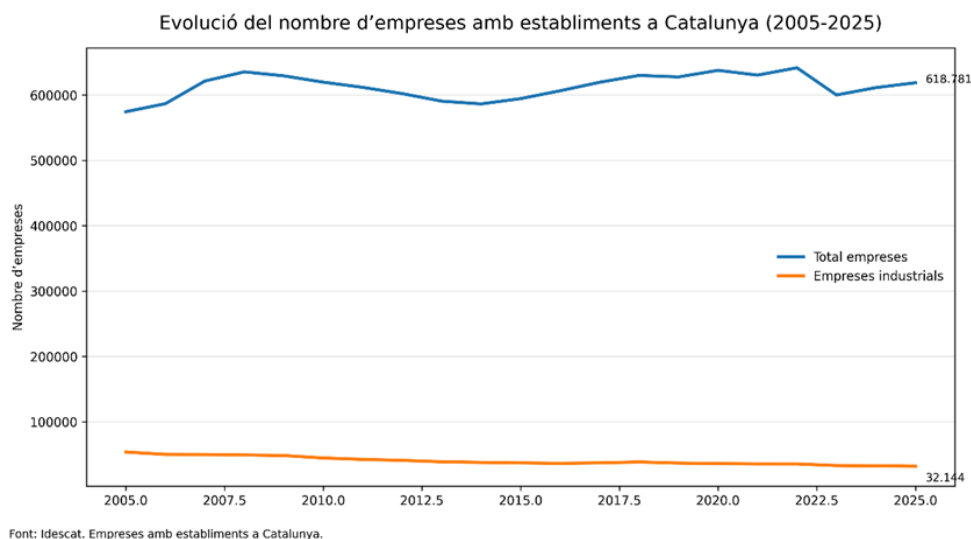
El teixit industrial català es caracteritza per una elevada presència de petites i mitjanes empreses. Segons les darreres dades del DIRCE (INE) i d'Idescat, Catalunya compta amb 32.144 empreses industrials amb establiments al territori. D'aquestes, el 78% tenen menys de 10 treballadors —gairebé la meitat amb entre 1 i 9 assalariats—, mentre que les empreses de dimensió mitjana (50–249 treballadors) representen el 4,3% del total. Les grans empreses industrials, amb 250 o més treballadors, només suposen l'1,8% del teixit empresarial industrial català.

Aquesta estructura evidencia una indústria fortament atomitzada, amb una base empresarial extensa i flexible, però també amb limitacions d'escala en àmbits com la inversió, la internacionalització o la capacitat de creixement. Tot i el seu pes quantitativament reduït, les empreses mitjanes i grans concentren una part molt significativa de l'ocupació i de la facturació industrial del país.

Grandària	Empreses	Pes sobre el total
Sense assalariats	9.400	26,2 %
1-9 treballadors	15.713	48,9 %
10-49 treballadors	5.069	15,8 %
50-249 treballadors	1.395	4,3 %
50-249 treballadors	567	1,8 %
Total	32.144	100%

Font: IDESCAT.

Per altra banda, l'evolució del teixit empresarial català durant les darreres dues dècades mostra una tendència desigual entre sectors. Mentre que el nombre total d'empreses amb establiments a Catalunya ha crescut des de les 574.477 empreses registrades el 2005 fins a les 618.781 del 2025, impulsat principalment per l'expansió del sector serveis, el nombre d'empreses industrials ha seguit una evolució inversa. En aquest mateix període, les empreses industrials han passat de 53.897 a 32.144, fet que representa una disminució superior al 40% en vint anys. Aquesta evolució evidencia l'impacte acumulat dels processos de deslocalització, concentració empresarial i terciarització de l'economia catalana durant les darreres dècades. Tot i això, els indicadors més recents apunten a una certa estabilització de la base industrial, en un context en què la indústria recupera progressivament centralitat estratègica dins el debat econòmic europeu.

Tot i aquesta evolució, les dades més recents apunten a un comportament desigual segons la dimensió empresarial. La reducció del nombre d'empreses industrials continua concentrant-se principalment en les microempreses i les petites empreses, mentre que les empreses mitjanes i grans mostren una evolució positiva. De fet, les empreses industrials d'entre 50 i 249 treballadors, així com les de més de 250 treballadors, han augmentat durant els darrers anys, un fet especialment rellevant perquè és la primera vegada des de l'inici de la sèrie estadística d'Idescat (2008) que ambdós segments creixen simultàniament. Aquest comportament podria apuntar a una certa consolidació del teixit industrial català i a una evolució cap a estructures empresarials amb més dimensió, capacitat d'inversió i potencial competitiu. En qualsevol cas, caldrà observar l'evolució dels pròxims anys per confirmar si aquesta tendència es consolida realment i si respon a un canvi estructural dins la indústria catalana, en un context en què la indústria recupera progressivament centralitat estratègica dins el debat econòmic europeu.

Empreses industrials a Catalunya per nombre d'assalariats (Nombre d'empreses a 1 de gener)

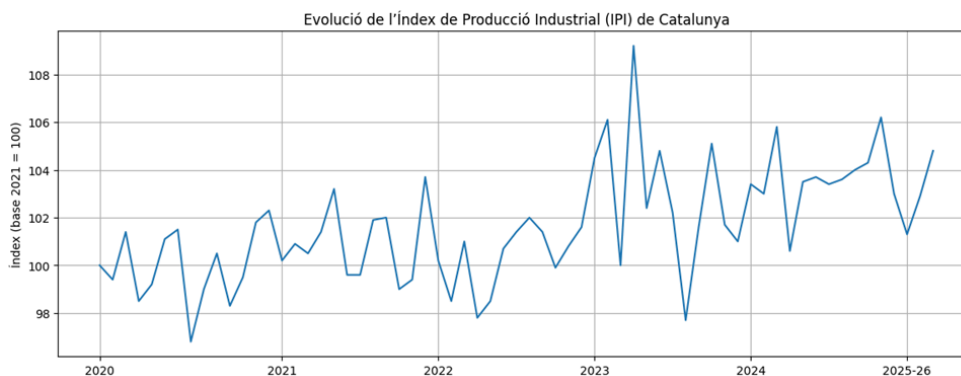
Segment	2023	2024	2025	Variació 2023-2025
Total indústria	33.205	32.884	32.144	-1.061
Sense assalariats	9.684	8.927	9.400	-284
1-9 treballadors	16.434	16.844	15.713	-721
10-49 treballadors	5.196	5.178	5.069	-127
50-249 treballadors	1.364	1.397	1.395	+31
250 o més	527	538	567	+40

Font: IDESCAT

2.1.3. Índex de Producció Industrial (IPI)

L'Índex de Producció Industrial (IPI) és un dels principals indicadors conjunturals de la indústria catalana, ja que permet mesurar l'evolució mensual del volum de producció industrial. Segons les darreres dades publicades per Idescat, corresponents al març de 2026, l'IPI general de Catalunya se situa en 104,8 punts (base 2021 = 100), amb un increment mensual de l'1,8%. En termes interanuals, però, l'índex registra una lleugera disminució del 0,9%, mentre que la variació acumulada de l'any és del -1,0%.

Per tipologia de béns, els millors comportaments corresponen als béns de consum, que creixen un 2,9% interanual, i especialment als béns d'equipament, amb un índex de 116,0 punts. En canvi, els béns intermedis continuen mostrant una evolució més feble, amb una caiguda interanual del 0,9% i un descens acumulat del 2,8%. Aquestes dades reflecteixen una indústria catalana que manté nivells d'activitat superiors als de l'any base, però amb una evolució moderada i desigual segons els diferents subsectors industrials.

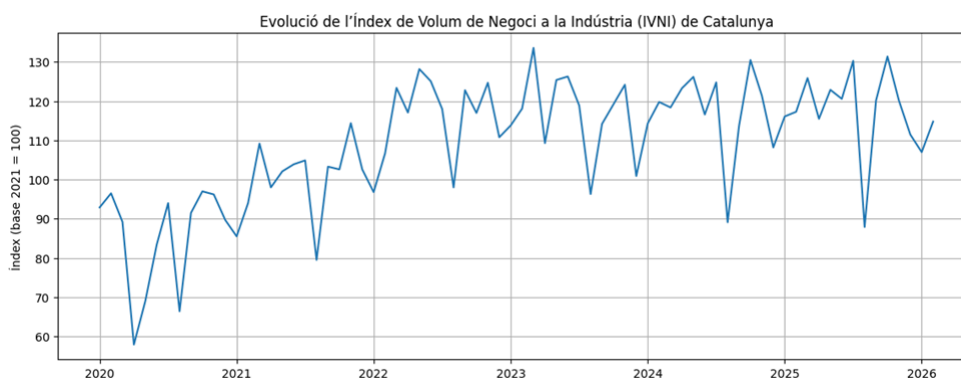

Font: IDESCAT

2.1.4. Índex de volum de negoci a la indústria (IVNI)

L'Índex de Volum de Negoci a la Indústria (IVNI) mesura l'evolució de la facturació del sector industrial i constitueix un dels principals indicadors conjunturals del dinamisme econòmic de la indústria catalana. A diferència de l'Índex de Producció Industrial (IPI), que reflecteix el volum físic de producció, l'IVNI permet analitzar l'evolució monetària de les vendes industrials i, per tant, captar tant els efectes de la demanda com l'impacte dels preus.

Segons les darreres dades disponibles, corresponents al febrer de 2026, l'índex general de volum de negoci industrial se situa en 114,8 punts (base 2021 = 100), clarament per sobre dels nivells de referència de 2021. Els subsectors amb un comportament més dinàmic són els béns d'equipament, que arriben als 128,2 punts, i els béns de consum, amb 119,8 punts. En canvi, els béns intermedis mostren una evolució més moderada, amb un índex de 105,7. En conjunt, les dades reflecteixen una indústria catalana amb una facturació superior a la dels anys previs, tot i mantenir una elevada volatilitat mensual vinculada al context econòmic internacional.

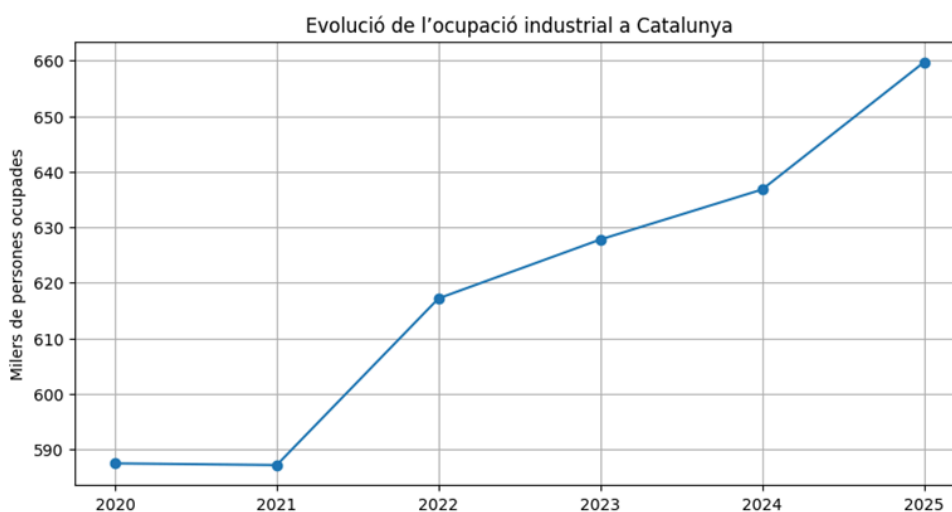
Font: IDESCAT

2.2. Ocupació i talent industrial

2.2.1. Ocupació industrial

La indústria continua sent un dels principals motors d'ocupació de Catalunya. Segons les darreres dades de l'Enquesta de Població Activa (EPA), el sector industrial ocupa prop de 660.000 persones i representa aproximadament el 17% de l'ocupació total catalana. L'any 2025, l'ocupació industrial va créixer un 3,6% interanual, per sobre del conjunt de l'economia catalana (+2,3%), consolidant la recuperació iniciada després de la pandèmia.

Malgrat el procés de terciarització de l'economia de les darreres dècades, la indústria manté un paper clau en la generació d'ocupació estable i de qualificació mitjana i alta. Aquest comportament reforça el seu valor estratègic no només des d'un punt de vista econòmic, sinó també com a element de cohesió social i territorial.

Font: IDESCAT

2.2.2. Afiliació a la Seguretat Social

Les dades d'afiliació a la Seguretat Social reforcen la tendència apuntada per l'Enquesta de Població Activa (EPA) i confirmen l'estabilitat recent del mercat laboral industrial català. Segons les darreres dades disponibles, la indústria registra 512.500 afiliacions a Catalunya, de les quals 476.400 corresponen al règim general i 36.100 al règim d'autònoms. En conjunt, el sector concentra aproximadament el 13% del total d'afiliacions del país, consolidant-se com un dels principals àmbits generadors d'ocupació estable.

Aquestes dades evidencien una evolució relativament resilient de l'ocupació industrial, fins i tot en un context de moderació d'alguns indicadors d'activitat. La coincidència entre les dades d'ocupació de l'EPA i les afiliacions a la Seguretat Social reforça la idea d'una indústria catalana amb una elevada capacitat de sostenir ocupació i amb una volatilitat laboral inferior a la d'altres sectors econòmics.

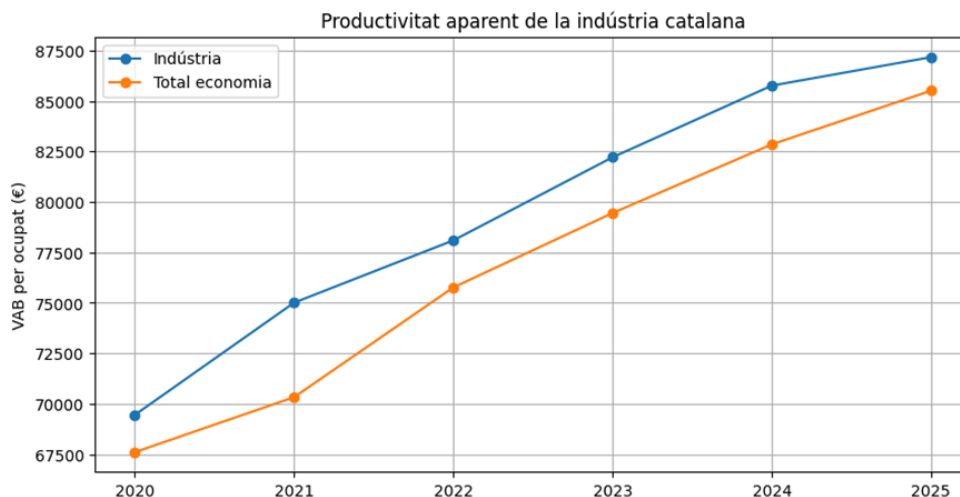

Font: IDESCAT

2.2.3. Productivitat

La indústria continua sent un dels sectors amb major capacitat de generació de valor afegit de l'economia catalana. A partir de les darreres dades disponibles d'Idescat, la productivitat aparent del treball industrial (calculada com el valor afegit brut (VAB) industrial per persona ocupada) se situa entorn dels 87.000 euros per ocupat, lleugerament per sobre de la mitjana del conjunt de l'economia catalana, situada al voltant dels 85.000 euros per ocupat. Aquesta diferència evidencia la major capacitat de la indústria per generar valor econòmic i reforça el seu paper estratègic dins l'estructura productiva del país.

L'evolució dels darrers anys mostra una recuperació progressiva de la productivitat industrial després de l'impacte de la pandèmia, impulsada tant per la normalització de l'activitat econòmica com pels processos d'automatització, digitalització i inversió tecnològica. En aquest context, la capacitat d'atraure i retenir talent qualificat esdevé un factor determinant per sostenir la competitivitat futura de la indústria catalana.

Font: IDESCAT

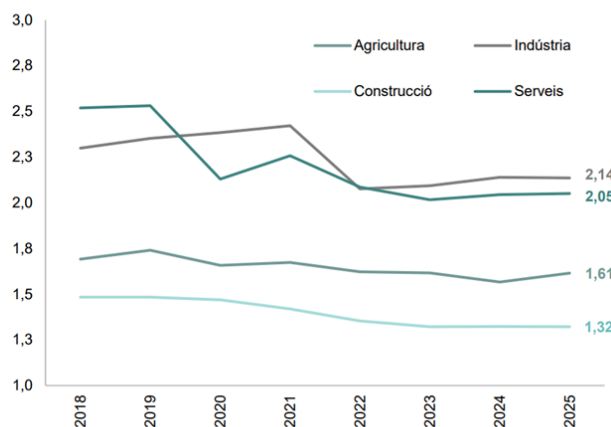
2.2.4. Rotació i absentisme

La rotació laboral a Catalunya es va situar en 2,14 contractes de mitjana per persona l'any 2025, una xifra lleugerament superior a la de 2024 i que confirma una tendència d'estabilització després dels canvis derivats de la reforma laboral. Segons l'Observatori del Treball i Model Productiu de la Generalitat, més d'1,17 milions de persones van formalitzar 2,5 milions de contractes durant l'any. En aquest context, la indústria destaca com el gran sector amb més rotació laboral de Catalunya, amb un índex de 2,14 contractes per persona, per sobre dels serveis (2,05) i clarament per damunt de la construcció i l'agricultura. Tal com s'observa en aquest estudi, algunes activitats industrials presenten nivells especialment elevats de rotació, com la fabricació de vehicles de motor (3,26 contractes per persona), la indústria del cuir i del calçat (3,02) o la fabricació de materials i equips elèctrics, que és una de les activitats on més ha augmentat la rotació durant el darrer any.

Gràfic 4

Catalunya – Índex de rotació laboral per sector d'activitat

2018 - 2025

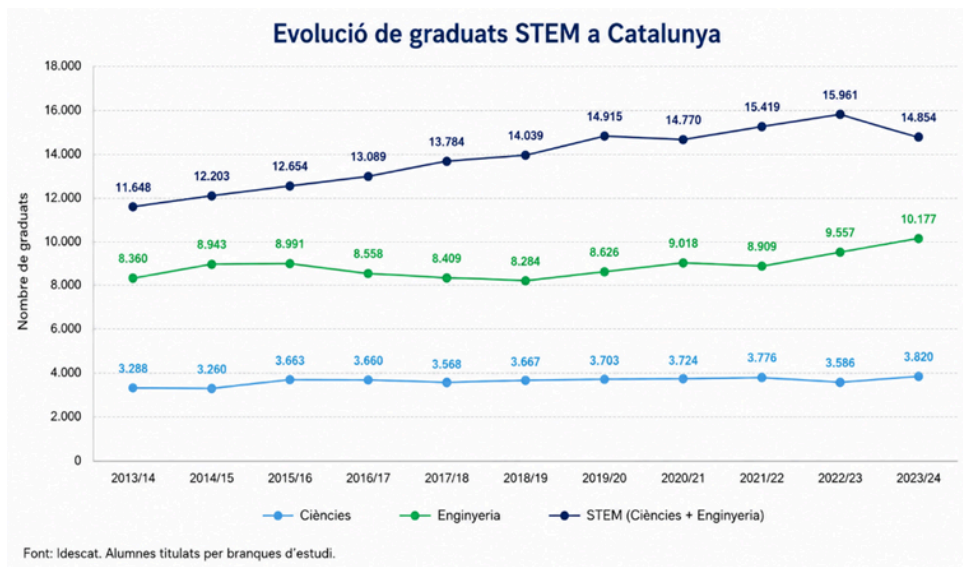
Font: Observatori del Treball i Model Productiu a partir de les dades del SOC i del Servei Públic d'Ocupació Estatal

Per altra banda l'absentisme laboral s'ha consolidat com un dels principals reptes operatius de la indústria. Segons dades d'AMAT, les activitats industrials a Espanya van registrar més de 960.000 processos d'incapacitat temporal durant el 2024, amb un cost directe superior als 1.500 milions d'euros per a les empreses, una xifra que pràcticament duplica els nivells de fa una dècada. En el cas de Catalunya, la incidència mitjana mensual de les baixes laborals supera els 30 processos per cada 1.000 treballadors protegits, situant-se entre les comunitats amb major pressió sobre el sistema laboral i sanitari.

2.2.5. Alumnes de FP Industrial i graduats STEM

La disponibilitat de talent científic i tecnològic continua sent un dels principals factors de competitivitat de la indústria catalana. Segons dades d'Idescat, el nombre de graduats universitaris en disciplines STEM ha crescut de manera sostinguda durant l'última dècada. El curs 2023/24 es van titular 14.854 estudiants en aquests àmbits, un 32,9% més que el curs 2013/14, quan la xifra era de 11.576 graduats. Aquest increment consolida la tendència ascendent del talent científic i tecnològic dins el sistema universitari català.

L'augment ha estat especialment rellevant en les titulacions d'enginyeria, que han passat de 8.360 graduats el curs 2013/14 a 10.177 el curs 2023/24. Paral·lelament, els graduats en ciències han augmentat de 3.216 a 3.820 estudiants. Aquest creixement contribueix a reforçar la base de talent tècnic i científic disponible per al teixit industrial català.

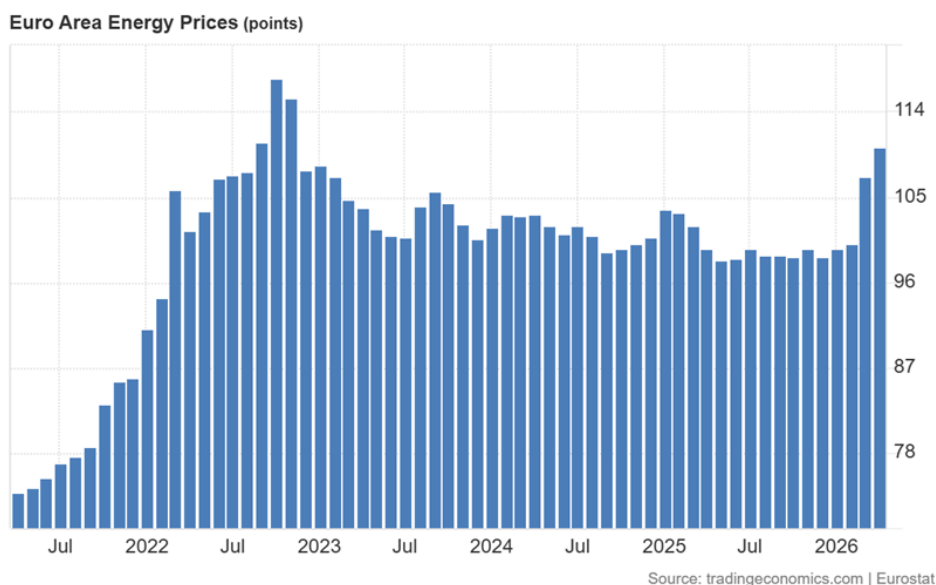

Per altra banda, la formació professional industrial continua guanyant pes dins el sistema educatiu català. Segons dades del Departament d'Educació, Catalunya va superar els 161.000 alumnes matriculats en formació professional el curs 2024/25, més d'un 28% per sobre dels nivells registrats una dècada enrere. Una part rellevant d'aquest creixement correspon a famílies professionals vinculades directament a la indústria, com Fabricació mecànica, Electricitat i electrònica, Instal·lació i manteniment o Química, impulsades per la creixent demanda de perfils tècnics especialitzats. Tot i aquesta evolució positiva, moltes empreses industrials continuen alertant de dificultats per cobrir llocs de treball vinculats a la producció, el manteniment industrial, l'automatització o la tecnologia.

2.3. Competitivitat industrial

2.3.1. Cost energètic: electricitat i gas

El cost de l'energia continua sent un dels principals factors que condicionen la competitivitat de la indústria europea i catalana. Tot i la moderació registrada després dels màxims assolits durant la crisi energètica del 2022, els preus energètics es mantenen clarament per sobre dels nivells històrics previs a la pandèmia. Segons dades d'Eurostat, l'índex de preus energètics de la zona euro es va situar en 110,3 punts l'abril del 2026, molt per sobre de la mitjana històrica registrada des del 1996 i només lleugerament per sota del màxim històric assolit l'octubre del 2022.

Font: Font: Trading Economics

A Espanya, el preu de l'electricitat ha mostrat una elevada volatilitat durant els darrers anys. El mercat elèctric espanyol va arribar al màxim històric de 544,98 €/MWh el març del 2022, en ple context de crisi energètica europea. Tot i que els preus s'han moderat significativament des d'aleshores, l'electricitat continua representant un factor rellevant de pressió competitiva per a bona part de la indústria catalana, especialment en activitats intenses en consum energètic.

Spain Electricity Spot Prices

source: tradingeconomics.com

Font: Font: Trading Economics

Pel que fa al gas natural, els preus europeus també continuen condicionats per la incertesa geopolítica i la dependència exterior de la Unió Europea. Les darreres tensions al Pròxim Orient i els riscos associats a possibles interrupcions en rutes estratègiques de subministrament mantenen la volatilitat dels mercats energètics. Tot i la correcció respecte als màxims del 2022, el gas natural europeu encara se situa al voltant dels 47,5 €/MWh, cosa que suposa un increment del 30% respecte l'any anterior.

Natural Gas EU

source: tradingeconomics.com

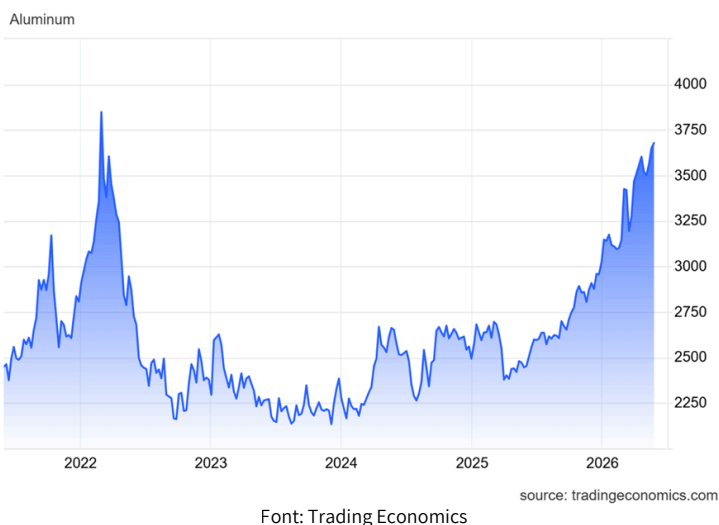
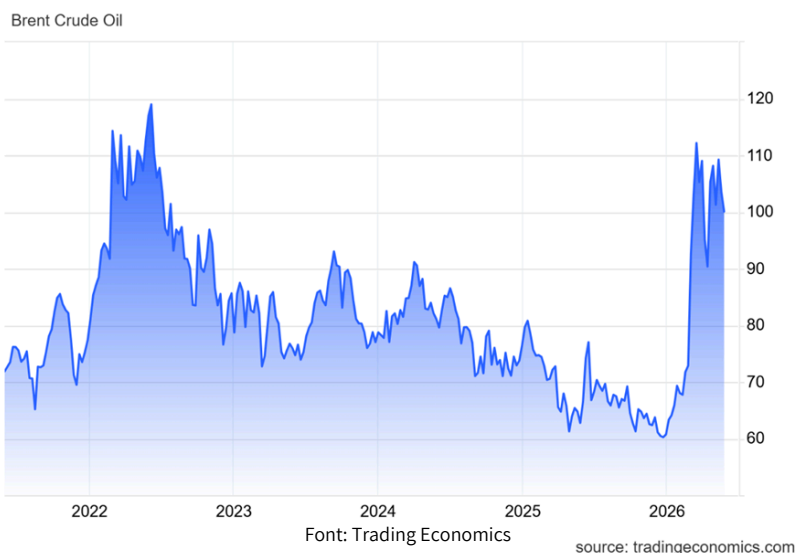
Font: Font: Trading Economics

2.3.2. Cost matèries primeres: petroli, alumini i acer

Després de la forta volatilitat registrada durant els darrers anys, l'evolució de les matèries primeres continua mostrant importants fluctuacions. El petroli Brent ha tornat a superar els 100 dòlars per barril durant el 2026, impulsat per les tensions geopolítiques a l'Orient Mitjà i les disrupcions logístiques al golf Pèrsic.

Paral·lelament, l'alumini ha assolit màxims de més de quatre anys, superant els 3.500 dòlars per tona, afectat pels problemes de subministrament i pels elevats costos energètics del refinament. En canvi, l'acer ha mantingut una evolució més moderada, situant-se entorn dels 3.200 iuans per tona, en un context d'alentiment de la demanda de construcció a la Xina.

Aquest comportament desigual continua impactant sobre els costos industrials i dificulta la capacitat de planificació de moltes empreses manufactureres.

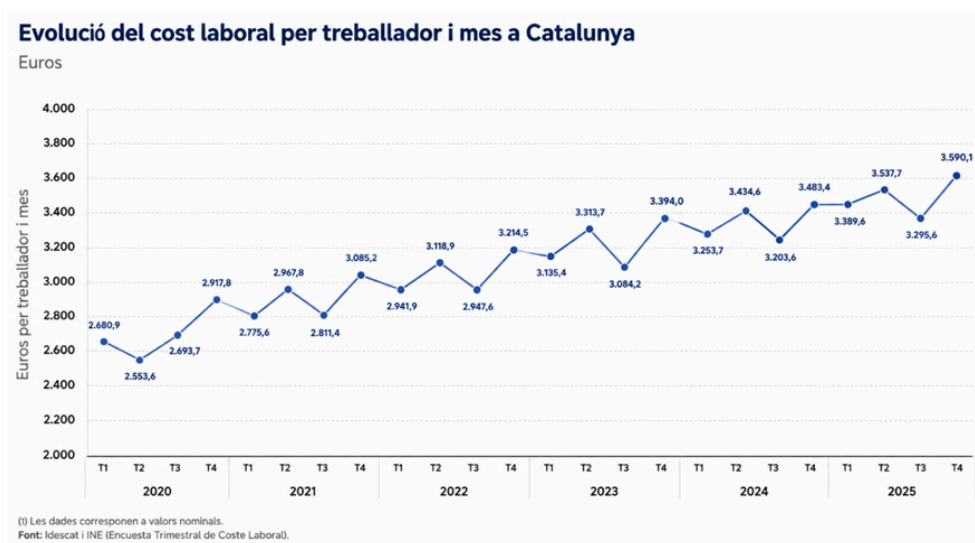
Font: Trading Economics

2.3.3. Costos laborales

Els costos laborals continuen augmentant a Catalunya en línia amb l'increment salarial registrat després de la pandèmia i amb les tensions existents en el mercat de treball. Aquesta evolució té un impacte directe sobre la competitivitat empresarial, especialment en activitats intensives en mà d'obra qualificada.

Segons dades d'Idescat, el cost laboral total per treballador i mes es va situar en 3.590 euros durant el quart trimestre del 2025, el valor més elevat de la sèrie recent i gairebé un 34% superior al registrat a inicis del 2020. D'aquest import, 2.687 euros corresponen al cost salarial i 903 euros a altres costos laborals, principalment cotitzacions socials.

Paral·lelament, el cost laboral per hora efectiva treballada ha augmentat de manera significativa durant els darrers anys, reflectint una pressió creixent sobre els marges empresarials.

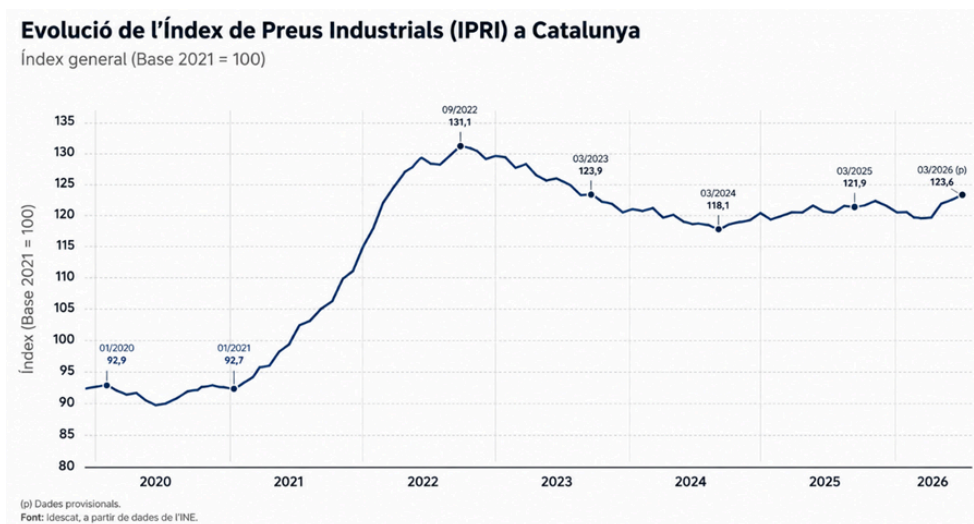

2.3.4. Índex de Preus Industrials (IPRI)

L'Índex de Preus Industrials (IPRI) permet observar l'evolució dels preus de venda dels productes industrials a sortida de fàbrica i constitueix un bon indicador de les tensions de costos dins el sector manufacturer.

Tal com mostra el gràfic, l'IPRI de Catalunya va experimentar una forta acceleració entre el 2021 i el 2022, coincidint amb l'encariment de l'energia i de moltes matèries primeres industrials. L'índex va assolir el màxim al setembre del 2022, amb 131,1 punts (base 2021 = 100), gairebé un 40% per sobre dels nivells previs a la pandèmia.

Des d'aleshores, els preus industrials han mostrat una certa moderació, tot i mantenir-se encara en nivells elevats. Les darreres dades disponibles situen l'IPRI en 123,6 punts al març del 2026, evidenciant que bona part de les pressions de costos continuen presents dins l'activitat manufacturera.

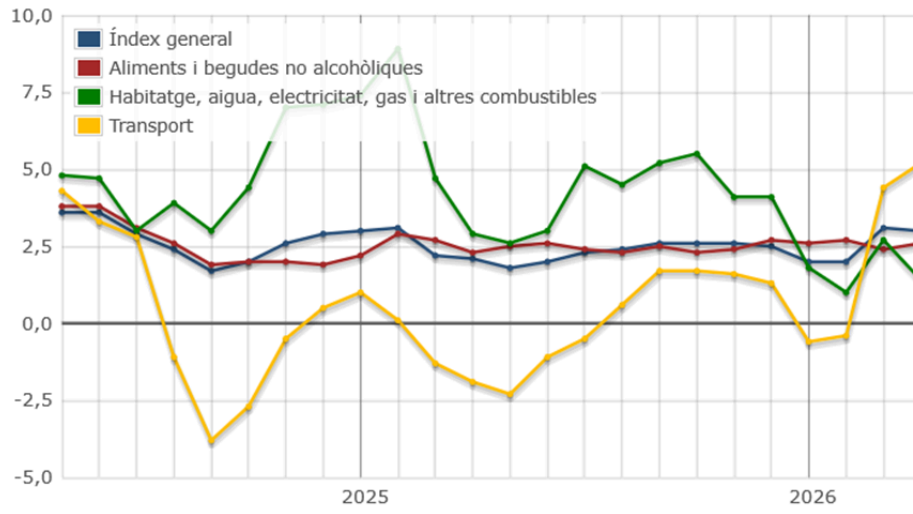

2.3.5. Índex de Preus de Consum (IPC)

Finalment, part de l'increment dels costos industrials i empresarials acaba traslladant-se als preus finals de l'economia a través de l'Índex de Preus de Consum (IPC), principal indicador de referència de la inflació. La seva evolució permet analitzar l'impacte que tenen les tensions de costos sobre el conjunt de l'economia i sobre el poder adquisitiu de les llars.

Segons les darreres dades publicades per Idescat, l'IPC va augmentar un 3,0% interanual a Catalunya a l'abril del 2026. Tots els grups de consum presenten taxes de variació positives, destacant especialment els increments registrats en assegurances i serveis financers (+5,5%), transports (+5,2%), begudes alcohòliques i tabac (+4,5%), i restaurants i allotjament (+4,3%). Aquestes dades reflecteixen la persistència de certes tensions inflacionàries en serveis i consum quotidià, malgrat la moderació respecte als màxims registrats durant els darrers anys.

Variació interanual (%) de l'Índex de preus de consum (IPC). Per grups de despesa. Catalunya.
05/2024-04/2026

Font: INE.

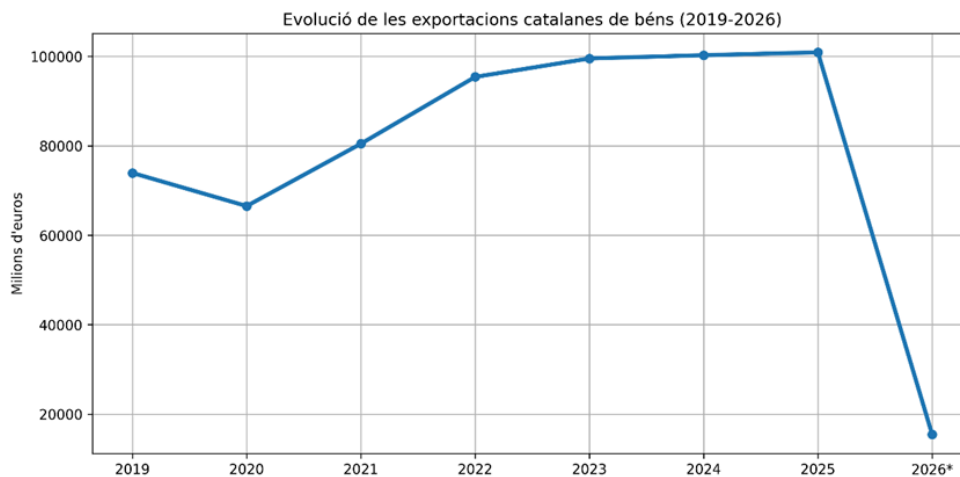
2.4. Comerç exterior industrial

2.4.1. Exportacions industrials

Les exportacions catalanes mantenen un volum molt elevat i confirmen el paper central de Catalunya dins el comerç exterior espanyol. Segons dades de DataComex, Catalunya va exportar per valor de 100.904,4 milions d'euros el 2025, una xifra molt similar als màxims assolits els anys anteriors i clarament superior als 66.525,9 milions del 2020. Això suposa un increment acumulat d'aproximadament el 52% en cinc anys, evidenciant la forta recuperació posterior a la pandèmia i la consolidació d'un nivell exportador estructuralment més elevat.

Tot i que les dades inclouen el conjunt de béns exportats, la gran majoria del volum correspon a productes industrials (més del 99% del total exportat), principalment béns intermedis, béns de consum manufacturats i béns de capital.

La resta correspon a productes agrícoles, silvícoles i pesquers. Aquest dinamisme situa Catalunya com un dels principals motors exportadors de l'Estat, amb un pes habitualment proper a una quarta part del total de les exportacions espanyoles. Les dades provisionals de començament del 2026 apunten a la continuïtat d'aquesta fortalesa exterior, amb 15.446,5 milions d'euros exportats només entre gener i febrer.

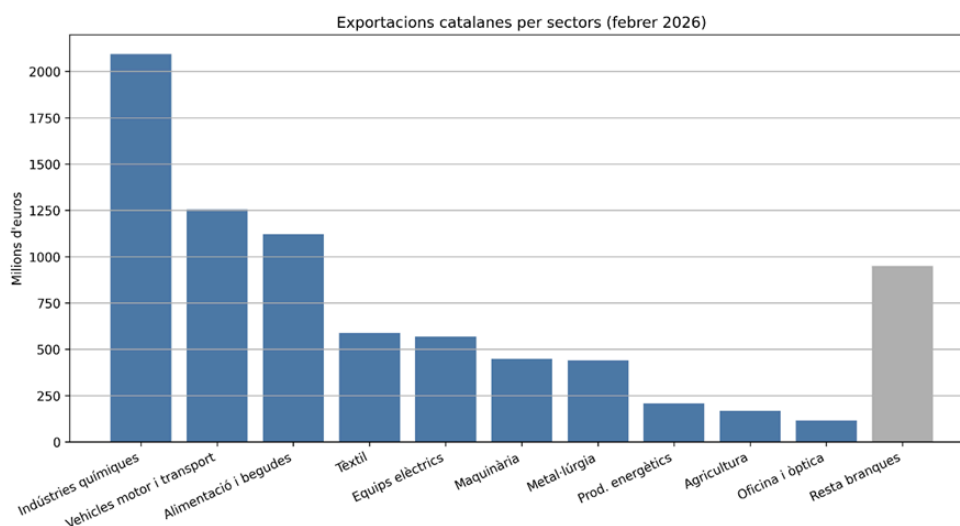
Font: DataComex

2.4.2. Exportacions per sectors

L'activitat exportadora catalana es caracteritza per una elevada diversificació sectorial, tot i el clar protagonisme d'algunes branques industrials amb una forta orientació internacional.

Segons les darreres dades de DataComex corresponents al febrer del 2026, les indústries químiques continuen liderant les exportacions catalanes, amb 2.093 milions d'euros, malgrat registrar una caiguda interanual del 17,5%. Per darrere se situen els vehicles de motor i altres materials de transport, amb 1.255 milions d'euros exportats i un creixement del 5,3%, i el sector de l'alimentació i begudes, amb 1.120 milions.

També destaquen el tèxtil, els equips elèctrics i electrònics i la maquinària industrial, que mantenen un pes rellevant dins l'estructura exportadora catalana. Entre els sectors amb un comportament més dinàmic sobresurten els productes energètics, els equips electrònics i els vehicles de motor.

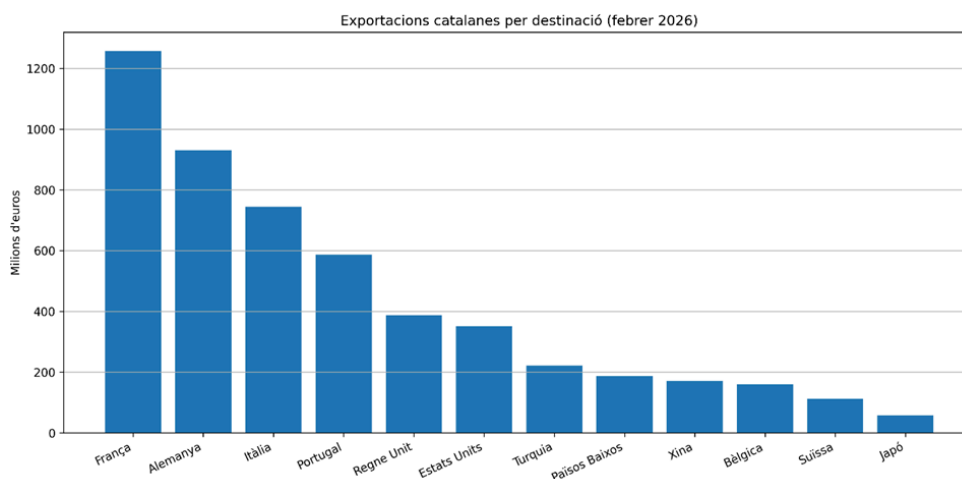
Font: DataComex

2.4.3. Exportacions per destinació

La Unió Europea continua sent el principal mercat de destinació de les exportacions catalanes i concentra prop del 73% del total exportat. Segons les dades de DataComex corresponents al febrer del 2026, Europa concentra 5.883 milions d'euros de les exportacions catalanes, dels quals més de 5.013 milions corresponen a països de la Unió Europea.

França es manté com el principal mercat exterior de Catalunya, seguida d'Alemanya i Itàlia. També destaquen Portugal i Turquia, que registren creixements interanuals positius. Fora d'Europa, els Estats Units continuen sent el principal mercat extracomunitari, mentre que la Xina manté una evolució lleugerament positiva.

La distribució geogràfica de les exportacions mostra una elevada dependència dels mercats europeus, però també una progressiva diversificació cap a Amèrica i Àsia.

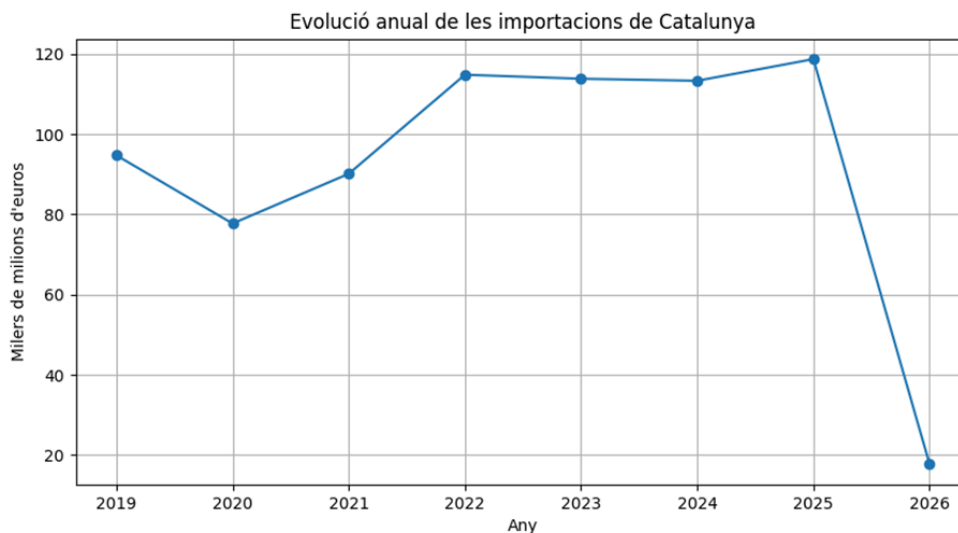
Font: DataComex

2.4.4. Importacions industrials

Les importacions catalanes van assolir els 9.027,2 milions d'euros al febrer del 2026, amb una disminució interanual del 2,8%. En l'acumulat dels dos primers mesos de l'any, la caiguda és del 4,9%, tot i que el volum importador continua situant-se en nivells històricament elevats.

La pràctica totalitat de les importacions corresponen a productes industrials, especialment matèries primeres, components, béns intermedis i equips productius. Aquesta estructura evidencia l'elevada integració de la indústria catalana dins les cadenes globals de subministrament.

Després de la forta recuperació registrada durant el 2021 i el 2022, les importacions s'han estabilitzat en nivells molt elevats, reflectint la solidesa de l'activitat industrial però també la seva elevada exposició als mercats internacionals.. Aquesta evolució confirma la solidesa de l'activitat industrial catalana, però també posa de manifest la seva elevada exposició a l'evolució dels mercats internacionals i dels costos de subministrament.

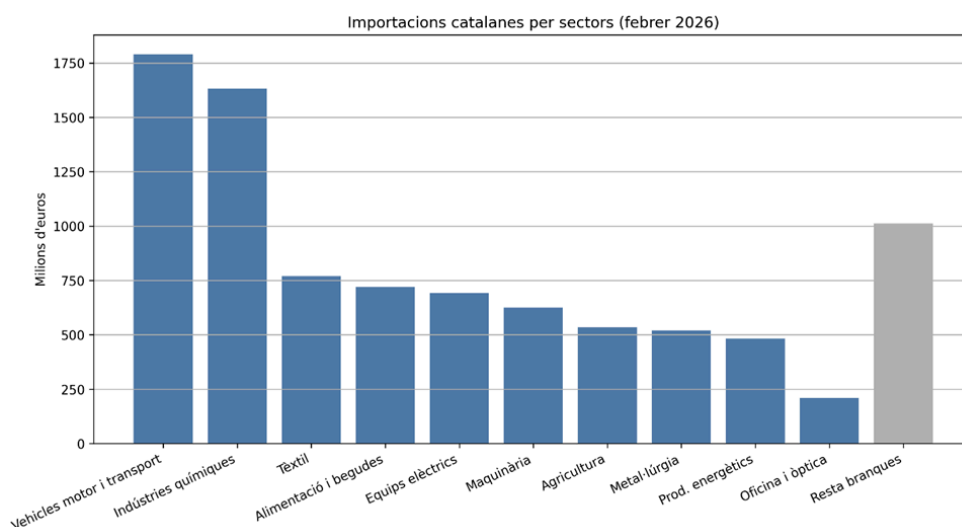
Font: DataComex

2.4.5. Importacions per sectors

Els vehicles de motor i altres materials de transport constitueixen actualment el principal sector importador de Catalunya, amb 1.789 milions d'euros i un creixement interanual del 12,3%.

Per darrere se situen les indústries químiques, amb 1.632 milions d'euros importats, tot i registrar una disminució interanual del 15,4%. També destaquen el tèxtil, l'alimentació i begudes, els equips elèctrics i electrònics i la maquinària industrial.

Els sectors amb un comportament més dinàmic són els vehicles de motor, els equips electrònics i la maquinària, mentre que les indústries químiques i els productes energètics mostren una evolució més moderada.

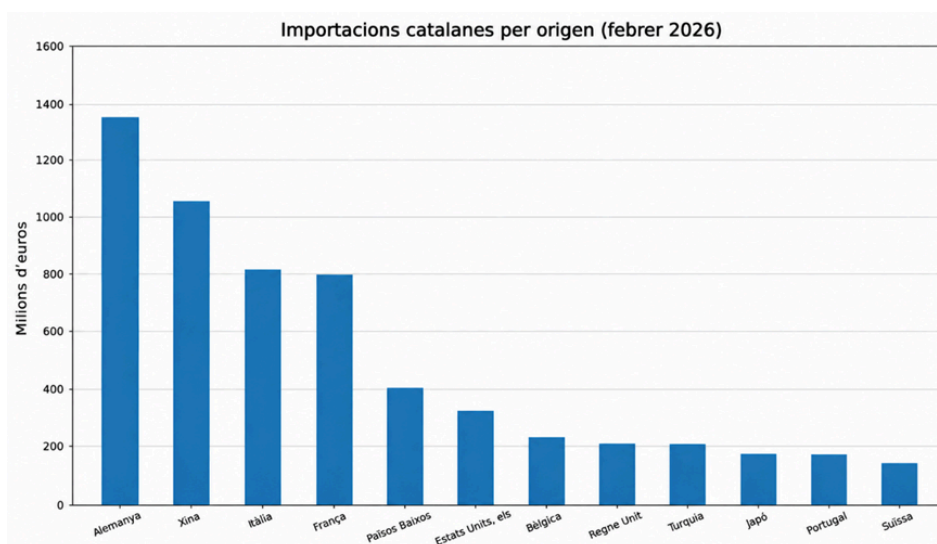
Font: DataComex

2.4.6. Importacions per origen

Europa continua sent el principal origen de les importacions catalanes, amb prop del 63% del total importat. Segons les dades provisionals de DataComex corresponents al febrer del 2026, les importacions procedents d'Europa van assolir els 5.663 milions d'euros.

Alemanya, Itàlia i França es mantenen com els principals països proveïdors de Catalunya. Per darrere se situa Àsia, fortament condicionada pel pes de la Xina, que supera els 1.069 milions d'euros i es manté com un dels principals socis comercials extracomunitaris.

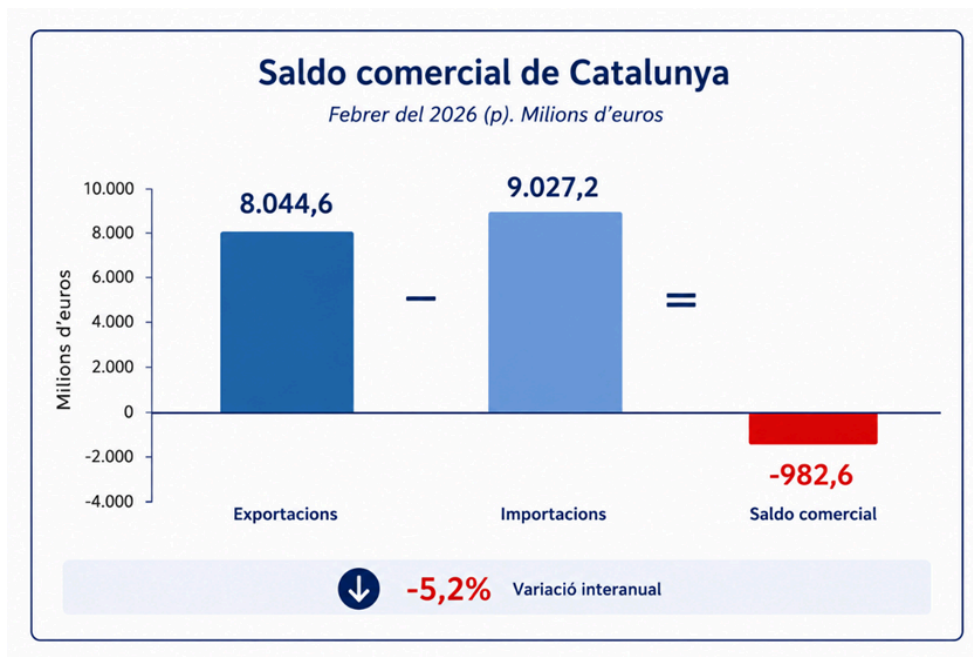
Pel que fa a Amèrica, les importacions registren una evolució més moderada, especialment pels descensos procedents dels Estats Units. En conjunt, la distribució geogràfica de les importacions evidencia la forta dependència de Catalunya respecte als mercats europeus i asiàtics.

Font: DataComex

2.4.7. Saldo comercial

La diferència entre exportacions i importacions situa Catalunya en una posició estructuralment deficitària en termes comercials, principalment per l'elevat volum d'importacions industrials vinculades a matèries primeres, components i béns intermedis. Segons les dades provisionals de DataComex corresponents al febrer del 2026, el saldo comercial de Catalunya es va situar en -982,6 milions d'euros, resultat d'unes exportacions de 8.044,6 milions i unes importacions de 9.027,2 milions d'euros. Tot i aquest dèficit comercial, el volum exportador català continua situant-se en nivells molt elevats i reflecteix la forta internacionalització del teixit industrial català.

Font: DataComex

3. Clima industrial i expectatives

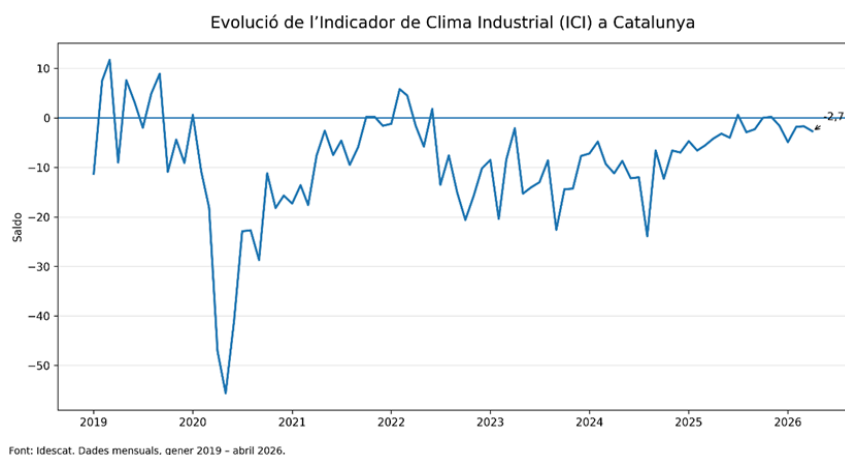
3.1. Índex de Clima Industrial a Europa (ICI)

L'Índex de Clima Industrial (Industrial Confidence Indicator – ICI), elaborat per la Direcció General d'Afers Econòmics i Financers de la Comissió Europea, és un dels principals indicadors avançats per analitzar l'estat de la indústria europea. L'indicador sintetitza la percepció de les empreses manufactureres sobre l'evolució de la cartera de comandes, el nivell d'estocs i les expectatives de producció a curt termini.

Durant els darrers mesos, el clima industrial europeu ha mantingut una evolució moderadament estable, tot i continuar en terreny negatiu. Les dades més recents mostren una certa desacceleració de la confiança empresarial després de la recuperació observada durant el 2025, en un context marcat per la feblesa de la demanda industrial, la incertesa geopolítica i la persistència de tensions sobre els costos energètics.

En el conjunt de la Unió Europea, l'ICI es manté en terreny negatiu, reflectint un context industrial encara marcat per la prudència empresarial. Tot i això, l'evolució entre països continua sent desigual. Alemanya mostra una lleugera recuperació de la confiança industrial després de diversos trimestres de debilitat, mentre que França i Itàlia presenten una evolució més moderada. En aquest context, Espanya manté un comportament relativament més favorable que la mitjana europea, amb uns nivells de confiança industrial menys negatius i una trajectòria més estable durant els darrers mesos.

En el cas de Catalunya, l'evolució recent de l'Indicador de Clima Industrial mostra una certa millora respecte als nivells més baixos registrats durant el 2023 i bona part del 2024, tot i que l'indicador continua en terreny lleugerament negatiu. Segons les dades d'Idescat, l'ICI català se situa en -2,7 punts a l'abril de 2026, en un context marcat per una recuperació parcial de les expectatives de producció i una estabilització progressiva de la cartera de comandes. Al mateix temps, el nivell d'estocs de productes acabats ha tendit durant el darrer any cap a valors més moderats i similars als registrats abans de la pandèmia. En conjunt, aquestes dades reflecteixen un clima industrial encara prudent, però més estable que en exercicis anteriors, i constitueixen un marc rellevant per interpretar les percepcions i expectatives expressades pels empresaris industrials catalans en l'enquesta del present baròmetre.

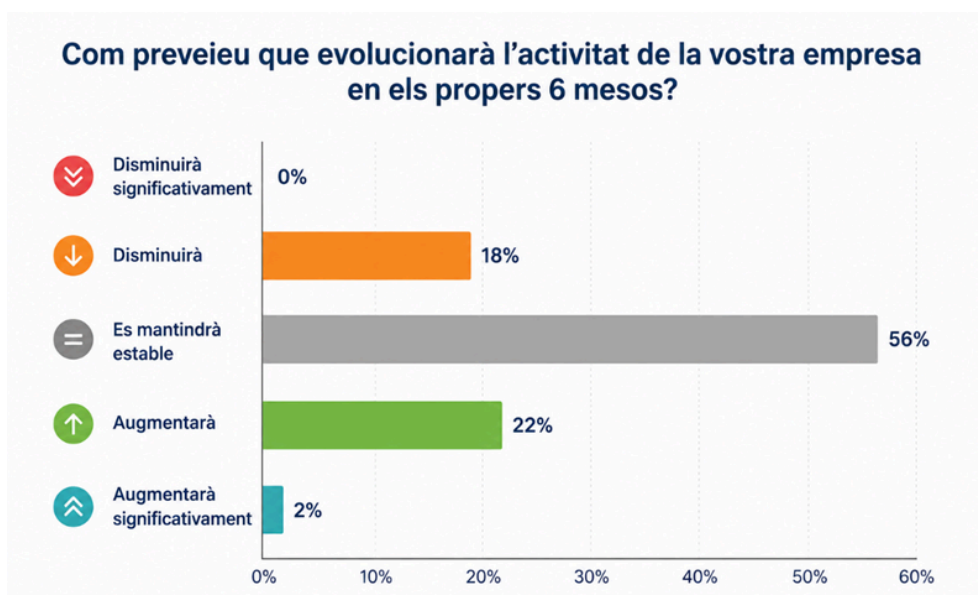

3.2. Valoració de la situació industrial a Catalunya

Amb l'objectiu de complementar els principals indicadors quantitius amb una aproximació qualitativa sobre la realitat empresarial del país, el Baròmetre de la Indústria ha incorporat una enquesta específica adreçada a una mostra qualificada de 50 empresaris i directius del sector industrial català. Aquesta aproximació constitueix un dels elements diferencials del baròmetre, ja que permet captar percepcions empresarials i anticipar tendències que sovint encara no són visibles en els indicadors macroeconòmics tradicionals.

Els resultats mostren una percepció general marcada per l'estabilitat i una prudència moderada. Més de la meitat dels participants (53%) defineixen la situació actual de la seva empresa com a estable, mentre que un 31% la valoren positivament. Per contra, només un 16% consideren que la situació és negativa i cap dels participants la qualifica de molt negativa o molt positiva. En conjunt, aquestes dades reflecteixen una indústria que, malgrat operar en un context d'incertesa, manté uns nivells relativament sòlids d'activitat i estabilitat empresarial.

Pel que fa a les expectatives per als propers sis mesos, predomina novament una visió de continuïtat. El 57% dels empresaris preveu que l'activitat de la seva empresa es mantindrà estable, mentre que un 24,5% anticipa un increment de l'activitat (incloent-hi un 2% que preveu un augment significatiu). En canvi, un 18,5% considera probable una disminució de l'activitat, i cap dels participants anticipa una caiguda significativa. Aquestes dades apunten a un escenari de creixement moderat, encara condicionat per diversos factors externs d'incertesa.

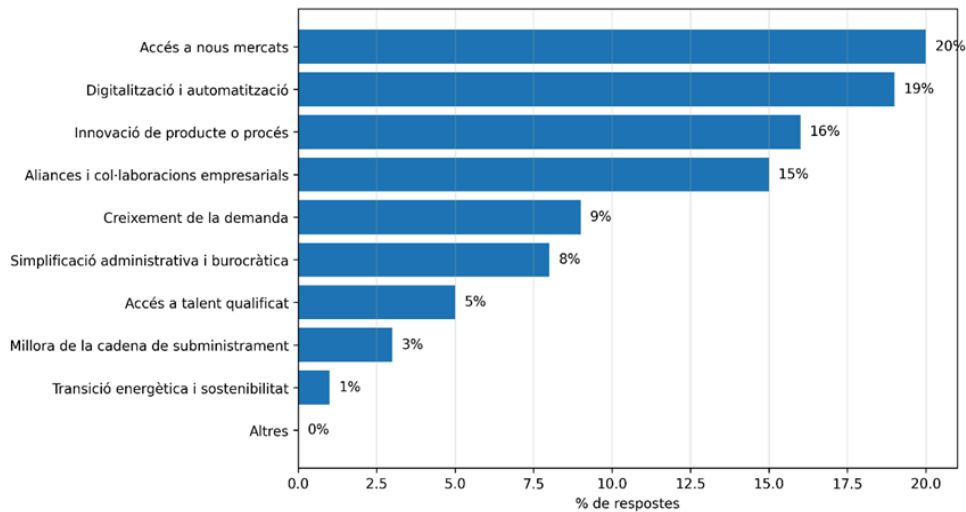

Font: Cecot

Entre les principals amenaces identificades pels participants destaquen especialment els costos de les matèries primeres (20%) i els costos laborals (18%). També sobresurt la incertesa geopolítica i comercial internacional (15%), reflectint la preocupació del sector industrial davant un entorn econòmic global marcat per tensions comercials, conflictes internacionals i volatilitat dels mercats. Igualment, la dificultat per trobar talent qualificat (14%) continua consolidant-se com un dels principals reptes estructurals de la indústria catalana. En canvi, factors que havien tingut un gran protagonisme en exercicis anteriors, com els problemes en la cadena de subministrament (1%) o l'accés al finançament (3%), presenten actualment una incidència molt menor.

Pel que fa a les oportunitats, els empresaris industrials identifiquen principalment l'accés a nous mercats (20%), la digitalització i automatització dels processos (19%) i la innovació de producte o procés (16%) com els principals vectors de competitivitat i creixement. Igualment, destaca el pes de les aliances i col·laboracions empresarials (15%), fet que evidencia una creixent consciència sobre la importància de cooperar per guanyar dimensió, capacitat d'adaptació i competitivitat en un entorn cada vegada més exigent.

Principals oportunitats percebudes per la indústria catalana

Font: Cecot

Resulta igualment significatiu observar com la sostenibilitat mediambiental té una presència pràcticament residual tant en l'àmbit de les amenaces com en el de les oportunitats empresarials, fet que suggereix que, en el context actual, no constitueix una de les principals prioritats immediates del sector industrial català.

Al mateix temps, destaca el paper clarament positiu amb què les empreses perceben la tecnologia. Aspectes com la digitalització, l'automatització i la innovació apareixen entre les principals oportunitats de futur per a la indústria catalana. En canvi, la dimensió tecnològica pràcticament no emergeix en l'apartat de riscos o amenaces, ni tan sols en àmbits com la ciberseguretat o els riscos tecnològics, cosa que evidencia una percepció predominantment optimista sobre l'impacte de la tecnologia en la competitivitat industrial.

Finalment, les respostes obertes sobre les prioritats per millorar la competitivitat de la indústria catalana mostren un ampli consens al voltant de la necessitat de reduir càrregues burocràtiques i simplificar l'entorn regulador. També apareixen de manera recurrent demandes vinculades a la disponibilitat de talent, la fiscalitat, les infraestructures, els costos energètics i el suport a la inversió industrial. En conjunt, els resultats de l'enquesta dibuixen una indústria catalana resilient i amb capacitat d'adaptació, però que continua reclamant un entorn més favorable per reforçar la seva competitivitat i el seu potencial de creixement.

4. Consideracions Cecot

4.1. Conclusions principals

Les dades analitzades en aquest baròmetre mostren que la indústria catalana manté una evolució globalment positiva malgrat la reducció sostinguda del nombre d'empreses industrials durant les darreres dues dècades. Catalunya ha passat de prop de 54.000 empreses industrials l'any 2005 a poc més de 32.000 el 2025. Tanmateix, aquesta evolució no afecta de la mateixa manera tots els segments empresarials: mentre la reducció continua concentrant-se principalment en les microempreses i les petites empreses, les empreses industrials mitjanes i grans han mostrat una evolució positiva durant els darrers anys. Paral·lelament, la majoria dels principals indicadors del sector continuen mostrant nivells elevats d'activitat, ocupació, exportacions, facturació i productivitat. Aquest comportament evidencia un procés de transformació i consolidació del teixit industrial més que no pas un escenari de declivi industrial.

Aquesta resiliència del sector industrial català adquireix encara més rellevància si es té en compte el context internacional dels darrers anys, caracteritzat per una elevada incertesa econòmica i geopolítica. La persistència de tensions sobre els costos energètics, l'encariment de determinades matèries primeres i l'augment dels costos laborals continuen condicionant la competitivitat i la capacitat d'inversió de moltes empreses industrials. Tot i aquest escenari, la indústria catalana segueix mostrant resultats positius en gairebé tots els paràmetres analitzats i preveu una evolució moderadament positiva en els propers mesos. El principal repte estructural que emergeix tant dels indicadors analitzats com de la percepció empresarial és la disponibilitat de talent qualificat. Les dificultats per cobrir perfils tècnics, industrials i tecnològics s'han consolidat com un dels principals factors limitadors del creixement futur del sector. Paral·lelament, però, el baròmetre mostra una percepció clarament positiva de la tecnologia per part de les empreses industrials. La digitalització, l'automatització i la innovació són percebudes principalment com a vectors de competitivitat, eficiència i productivitat, més que no pas com una amenaça per a l'activitat industrial.

Finalment, els resultats del baròmetre també evidencien una demanda generalitzada d'entorns més favorables per al desenvolupament de l'activitat industrial. Aspectes com la simplificació administrativa, la disponibilitat d'infraestructures, els costos energètics, el suport a la inversió productiva o les polítiques vinculades al talent apareixen de manera recurrent entre les principals prioritats identificades pel sector. Tot plegat reforça la idea que la competitivitat industrial no depèn únicament de les empreses, sinó també de la capacitat de generar un entorn econòmic i institucional que afavoreixi la inversió, el creixement i la transformació industrial a llarg termini.

4.2. Propostes i línies de millora

La capacitat de resistència demostrada per la indústria catalana durant els darrers anys és rellevant, però resistir no pot ser l'estratègia de futur. El repte passa per generar les condicions que permetin a la indústria guanyar productivitat, competitivitat i capacitat de generar valor afegit en un entorn internacional cada vegada més exigent. En aquest context, les principals línies de millora identificades són les següents:

- Generar un entorn més favorable per a la inversió industrial i el creixement empresarial, facilitant la modernització del teixit productiu i la capacitat d'escalabilitat de les pimes industrials.
- Avançar cap a marcs regulatoris més simples, àgils i predictibles, reduint la complexitat administrativa i facilitant el desenvolupament de noves inversions industrials, infraestructures energètiques i activitat productiva.
- Impulsar una estratègia de talent industrial i tecnològic que reforci la formació professional industrial, els estudis STEM i la connexió entre el sistema educatiu i les necessitats reals de les empreses.
- Accelerar la transformació tecnològica de la indústria catalana, facilitant l'adopció de tecnologies avançades, automatització, digitalització i processos d'innovació orientats a la millora de la productivitat.
- Fomentar activitats industrials intensives en coneixement, innovació i valor afegit, reforçant la capacitat competitiva de la indústria catalana en els mercats internacionals.
- Avançar cap a una estratègia compartida de reindustrialització basada en consensos estructurals entre empreses, administracions i agents econòmics, situant la indústria com un actiu estratègic per al futur econòmic i la cohesió territorial de Catalunya.

En resum, la indústria catalana està demostrant una elevada capacitat d'adaptació i competitivitat fins i tot en un entorn especialment exigent. Però, tal com assegura el president de Cecot, Xavier Panés: “La indústria està fent la seva part. Ara toca que l'entorn companyi.”

cecot